

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

06 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Victor BOICO
Galina STRATULAT
Victor BURDUH

a judecat, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulietta DEVDER și de avocatul Eugeniu MUSTEAȚĂ în numele inculpatului IACUBOVSCII Ivan, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 octombrie 2020 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe

IACUBOVSCII Ivan Xxxxxx, născut la
xx xxxxx xxxx, originar și domiciliat în mun.
Xxxxxxx, str. Xxxxxx Xxxxxx xx/x, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.06.2020 – 20.10.2020;

Instanța de apel: 11.11.2020 – 09.02.2021;

Instanța de recurs: 20.04.2021 – 06.09.2021.

Asupra recursului ordinar menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 octombrie 2020, *cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală*, Iacubovschii Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare, *cu executare în penitenciar de tip semiînchis.*

În baza art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, pe un termen de probă de 3 ani.

2. Instanța de fond a constatat, că Iacubovschii Ivan la data de 06 februarie 2020, aproximativ ora 12:00, aflându-se în mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân 18, manifestând un comportament neadecvat și suspect, a fost stopat de către colaboratorii IP Ciocana al DP mun. Chișinău, care l-au condus pe acesta pentru identificare la IP Ciocana DP mun. Chișinău, unde, potrivit procesului-verbal de ridicare din 06.02.2020, de la Iacubovschii Ivan au fost ridicate două pachetele din hârtie, în care se afla o substanță de culoare gălbuie cafeniu cu miros specific.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/-I-R-582 din 02.04.2020, în depunerile de culoare cafenie a fost depistat cannabinoidul sintetic MDMB(N)-022, având masa de 1,645 gr., și în contextul scrisorii nr. Rg02-000572 din 21.02.2020 a Comitetului Permanent de Control asupra Drogurilor din cadrul Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale substanța MDMB(N)-022 constituie analog al substanțelor 5F-AMB și 5F-MMB-PINACA, care conform Hotărârii de Guvern RM nr.1088 din 05.10.2004 „Cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului” reprezintă substanță psihotropă neutilizată în scopuri medicale. Conform listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor, care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului RM nr. 79 din 23.01.2006, cantitatea de 1,645 gr. de 5F-AMB și 5FMMB- PINACA se atribuie la proporții deosebit de mari.

În drept, acțiunile intenționate ale lui Iacubovschii Ivan au fost calificate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod Penal, ca circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, fără scop de înstrăinare, adică păstrarea drogurilor, săvârșită în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.

3. Temeinicia și legalitatea sentinței a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Diana Vatavu, în latura pedepsei, solicitând casarea parțială a sentinței în această parte, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care în privința lui Iacubovschii Ivan să fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, *cu privarea de dreptul de a ocupa o anumită funcție sau de a exercita a anumită activitate în domeniul farmaceutic sau medical pe un termen de 5 ani*, iar în temeiul art. 90 Cod penal să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, pe un termen de probă de 4 ani, cu obligarea inculpatului să participe la programe probaționale și să presteze muncă neremunerată în folosul comunității de 120 ore.

În motivarea cererii de apel, a invocat că:

- deși instanța de judecată, a dat aprecierea corectă circumstanțelor de fapt a cauzei și l-a condamnat pe Iacubovschii Ivan în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa penală în limitele legale ale normelor Codului penal, totuși, instanța la stabilirea pedepsei nu s-a expus asupra pedepsei complementare -

privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani;

- la stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare cu aplicarea art. 90 Codul penal, instanța de fond prin stabilirea termenului de probă de 3 ani, a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă, care nu va atinge scopul de corectare a inculpatului și de restabilire a echității sociale.

3.2. Avocatul Musteață Eugeniu în numele inculpatului Iacubovschii Ivan, în latura pedepsei, solicitând casarea parțială a sentinței în această parte, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care Iacubovschii Ivan să fie liberat de răspunderea penală în temeiul art. 217 alin. (5) Cod penal, iar în caz contrar să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea cererii de apel, a invocat că:

- sentința este una prea severă, iar instanța la individualizarea pedepsei nu a dat o apreciere corectă și obiectivă personalității lui Iacubovschii Ivan, prin ce s-a manifestat comiterea infracțiunii precum și neluarea în considerație a unor circumstanțe atenuante;

- instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că Iacubovschii Ivan a comunicat că pe drum, în apropierea unui bloc a găsit două pachetele învelite grijuliu, fapt ce i-a stârnit curiozitatea și le-a pus în buzunar, iar deoarece nu cunoștea care este conținutul pachetelelor, a hotărât să le predea benevol polițiștilor, fapt despre care s-a indicat în toate actele procedurale la care a participat Iacubovschii Ivan și anume în ordonanța de ridicare, procesul - verbal de ridicare din 06.02.2020, precum și în ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț;

- anterior, inculpatul nu a fost tras la răspundere penală, nu a fost în vizorul poliției niciodată și nu este consumator de substanțe interzise, iar din materialele cauzei nu rezultă că polițiștii efectuau careva acțiuni de urmărire penală în privința documentării lui Iacubovschii Ivan, acesta nefiind reținut, ci la rugămintea polițiștilor a fost de acord să meargă la Inspectoratul de poliție Botanica, pentru a fi identificat pe motiv de lipsa actelor de identitate asupra sa;

- acele pachetele au fost găsite într-un loc vizibil alături de scările de la intrarea în blocul de locuit, situație care nu este specifică cazurilor clasice de distribuire la distanță a drogurilor;

- predarea benevolă a drogurilor a fost confirmată și de martorii Butucel Nicolae și Crudu Eugeniu cât și prin procesul-verbal de ridicare din 06.02.2020 și ordonanța de pornire a urmăririi penale din 14.05.2020;

- deși Iacubovschii Ivan avea obligația civică să predea imediat pachetelele găsite, totuși în circumstanțele descrise, instanța de fond a apreciat și a aplicat o pedeapsă prea aspră;

- instanța de judecată, la individualizarea pedepsei, urma să rețină toți factorii care au dus la comiterea infracțiunii, inclusiv că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, ceea ce denotă că acesta nu doar recunoaște cele incriminate dar și regretă sincer cele comise.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a reținut că, instanța de fond examinând cauza penală în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect a stabilit starea de fapt, iar acțiunile inculpatului Iacubovschii Ivan, just au fost încadrate în dispoziția art. 217 alin. (4) Cod penal.

Colegiul penal a respins argumentele expuse în cererea de apel a acuzatorului de stat cu privire la individualizarea pedepsei penale contrar prevederilor legale, or, instanța de judecată a ținut cont, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, și anume: de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat, de condițiile de viață a lui, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, instanța de apel a notat că instanța de fond a ținut cont și a aplicat o pedeapsă prevăzută de art. 217 alin. (4) Codul penal, care se pedepsește cu închisoare de la 1 la 6 ani *cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10 000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate sau cu lichidarea persoanei juridice*, a coroborat cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, art. 70 și 90 alin. (1) Cod Penal, și legal a dispus suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, pe o perioadă de probă de 3 ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă a vinovatului Iacubovschii Ivan, cu condiția că acesta în termenul de probă nu va săvârși alte infracțiuni și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

La fel, instanța de apel a menționat, că *argumentele procurorului privind aplicarea în privința lui Iacubovschii Ivan a pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani, nu pot fi reținute, deoarece la stabilirea măsurii și mărimumii pedepsei în privința inculpatului, în vederea corectării, reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, Colegiul penal ține cont în deplină măsură de motivul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de*

circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea (a recunoscut vinovăția, a comis pentru prima dată o infracțiune, a contribuit la descoperirea infracțiunii) de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării, astfel instanța de fond aplicându-i o pedeapsă legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, sub formă de închisoare cu suspendare fără pedeapsă complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 până la 5 ani.

În același context, instanța de apel a reținut că, sancțiunea prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă prevede și pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani, la aplicarea căreia urmează a fi luate în considerație toate circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului.

Colegiul a conchis, că deoarece inculpatul Iacubovschii Ivan a recunoscut vinovăția, este la prima abatere de la legea penală, nu s-a aplicat față de inculpat pedeapsa complementară, întrucât prin aplicarea prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, ultimul deja este obligat de a nu săvârși alte infracțiuni în perioada suspendării executării pedepsei, în caz contrar urmând a fi executată pedeapsa reală cu închisoare, iar o pedeapsa mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Cu referire la argumentele expuse în apelul apărării, Colegiul penal a menționat că aceste argumente au fost obiectul examinării în instanța de fond și care legal au fost respinse pe motiv că, lipsește elementul predării benevole, iar cele două pachetele, pe care partea apărării menționează că, inculpatul le-a predat benevol, au fost ridicate, după ce cu inculpatul au fost purtate discuții, prin Ordonanța de ridicare din 06.02.2020, prin care de la Iacubovschii Ivan au fost ridicate două pachetele confecționate din hârtie (f.d.13) și prin Procesul-verbal de ridicare din 06.02.2020, prin care a fost ridicat de la Iacubovschii Ivan două pachetele confecționate din hârtie în care se aflau substanțe de culoare gălbuie (f.d. 14-15), or, potrivit art. 217 alin. (5) Cod penal „nu poate fi considerată predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora ridicarea acestora la reținerea persoanei....” ceea ce la caz nu se atestă, or, doar ridicarea acestor două pachetele de la inculpatul Iacubovschii Ivan, nu constituie contribuire activă la descoperirea infracțiunii.

Astfel, Colegiul penal a reținut că, instanța de fond, minuțios, sub toate aspectele, complet și obiectiv, a administrat probele, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel fără nici un dubiu rezonabil a stabilit vinovăția inculpatului Iacubovschii Ivan și corect a calificat acțiunile acestuia în baza art. 217 alin. (4) Cod Penal, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea individualizării pedepsei, cu remiterea cauzei la rejudecare în această parte, în alt complet de judecată.

În argumentarea cererii depuse, invocă:

- instanțele inferioare, au individualizat greșit pedeapsa inculpatului, soluțiile pronunțate fiind contrare prevederilor legale, deoarece nu cuprind motivele și temeiurile de drept privind neaplicarea pedepsei complementare, cât și fără a indica care condiții și circumstanțe din cele enumerate la art. 78 alin. (2) din Codul penal au determinat neaplicarea pedepsei complementare în privința inculpatului Iacubovschii Ivan;

- instanțele de judecată nici măcar nu au identificat și nu au invocat care sunt circumstanțele atenuante, care ar putea justifica înlăturarea inculpatului Iacubovschii Ivan de la executarea pedepsei complementare, iar această omisiune indică la admiterea unei erori de drept comise de instanța de apel.

5.2. Avocatul Musteață Eugeniu în numele inculpatului Iacubovschii Ivan, prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel în partea individualizării pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care Iacubovschii Ivan să fie liberat de răspunderea penală în temeiul art. 217 alin. (5) Cod penal, iar în caz contrar să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În argumentarea cererii de recurs, invocă aceleași argumente ca și în cererea de apel, și anume:

- instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul că Iacubovschii Ivan a comunicat că pe drum, în apropierea unui bloc a găsit două pachetele învelite grijuliu, fapt ce i-a stârnit curiozitatea și le-a pus în buzunar, iar deoarece nu cunoștea care este conținutul pachetelelor, a hotărât să le predea benevol polițiștilor, fapt despre care s-a indicat în toate actele procedurale la care a participat Iacubovschii Ivan și anume în ordonanța de ridicare, procesul - verbal de ridicare din 06.02.2020, precum și în ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit;

- anterior, inculpatul nu a fost tras la răspundere penală, nu a fost în vizorul poliției niciodată și nu este consumator de substanțe interzise, iar din materialele cauzei nu rezultă că polițiștii efectuau careva acțiuni de urmărire penală în privința documentării lui Iacubovschii Ivan, acesta nefiind reținut, ci la rugămintea polițiștilor a fost de acord să meargă la Inspectoratul de poliție Botanica, pentru a fi identificat pe motiv de lipsă a actelor de identitate asupra sa;

- acele pachetele au fost găsite într-un loc vizibil alături de scările de la intrarea în blocul de locuit, situație care nu este specifică cazurilor clasice de distribuire la distanță a drogurilor;

- predarea benevolă a drogurilor a fost confirmată și de martorii Butucel Nicolae și Crudu Eugeniu cât și prin procesul-verbal de ridicare din 06.02.2020 și ordonanța de pornire a urmăririi penale din 14.05.2020;

- *deși Iacubovschii Ivan avea obligația civică să predea imediat pachetele găsite, totuși în circumstanțele descrise, instanța de fond a apreciat și a aplicat o pedeapsă prea aspră;*

- instanța de judecată, la individualizarea pedepsei, urma să rețină toți factorii care au dus la comiterea infracțiunii, inclusiv că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, ceea ce denotă că acesta nu doar recunoaște cele incriminate dar și regretă sincer cele comise.

6. Judecând recursurile ordinare și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că recursul avocatului Mustăță Eugeniu în numele inculpatului Iacubovschii Ivan urmează a fi respins, iar recursul procurorului, urmează a fi admis, din următoarele considerente:

6.1. Referitor la recursul avocatului Mustăță Eugeniu în numele inculpatului Iacubovschii Ivan, Colegiul menționează, că potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, *judecând recursul instanța este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.*

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit evidențiază că avocatul inculpatului, în recursul declarat indică drept temeiuri de casare pct. 6), 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, solicitând casarea hotărârilor în partea stabilirii pedepsei inculpatului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie liberat de răspunderea penală în temeiul art. 217 alin. (5) Cod penal, iar în caz contrar să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, solicitări care în esență sunt contradictorii și se exclud reciproc.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs*. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, *recursul trebuie să fie motivat*. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, *cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens*. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Lecturând recursul declarat de avocat în numele inculpatului, Colegiul reține că acesta nu este motivat prin prisma temeiurilor de recurs indicate de către recurent în partea dispozitivă a acestora, recurentul de fapt criticând modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de fond.

Colegiul menționează că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Cu referire la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocat de către avocatul Musteață Eugeniu, Colegiul menționează că acest punct conține 5 temeiuri care pot fi invocate în recurs, însă recurentul nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă acestea, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă, prin urmare prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a fost invocat de recurentul Musteață Eugeniu în numele inculpatului Iacubovschii Ivan, ca fiind unul declarativ, nespecificând care eroare prevăzută la pct. 6) al articolului menționat a fost comisă de către instanța de apel.

Instanța de recurs constată că instanța de apel, la examinarea cauzei penale a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, adoptând o decizie legală și întemeiată și a dat răspuns la toate argumentele invocate în apelul avocatului Musteață Eugeniu.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului avocatului. Or, în fapt, decizia recurată corespunde

tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată în această parte.

Mai mult ca atât, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, au confirmat vinovăția inculpatului Iacobovschii Ivan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Prin urmare, în conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă de menținere a sentinței atacate în partea încadrării juridice a faptei săvârșite de inculpat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal cât și în partea stabilirii pedepsei principale.

În general, instanța de recurs notează că, pentru a se reține eroarea de drept stipulată în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, în sensul propus de avocatul inculpatului (*stabilirea unei pedepse principale mai blânde*) și pentru a se statua că s-au aplicat pedepse individualizate contrar exigențelor legale, instanțele de fond urmau să facă abstracție de la prevederile art. 75 Cod penal, care reglementează criteriile generale de individualizare a pedepsei, limitele ei în raport cu circumstanțele agravante și atenuante etc., ținând seama de limitele stabilite în partea specială a Codului.

În prezenta speță, temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, invocat de avocatul inculpatului nu și-a găsit confirmare, iar întru desfășurarea concluziilor sale, instanța de recurs va purcede la analiza punctată asupra argumentelor invocate, prin prisma temeiului pentru recurs nominalizat.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al avocatului inculpatului, în care nici nu sunt indicate concret erori de drept și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei principale aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont că inculpatul a comis o infracțiune gravă, sancționată în exclusivitate cu pedeapsa închisorii de la 1 la 6 ani, de prevederile art. 61, 70, 75 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Deși prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală prevăd reducerea cu 1/3 a limitelor pedepsei prevăzute de lege, nu obligă instanța de judecată să aplice doar limita minimă sau maximă. Aceasta stă la discreția instanței care în urma analizării tuturor circumstanțelor stabilește termenul pedepsei și argumentează modul stabilirii termenului dat.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Criticile formulate de recurent în recurs sunt identice cu cele indicate în apel și au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4-4.1, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

În aceeași ordine de idei, Colegiul nu consideră ca fiind necesar de a motiva diferit răspunsul la aceleași argumente invocate în cererile de apel, în contextul oferirii răspunsurilor plauzibile de către instanța de apel. Potrivit jurisprudenței CtEDO, în situația dată, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante în partea încadrării juridice a faptei și stabilirii pedepsei principale inculpatului Iacubovschii Ivan, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticile din recursul înaintat de avocatul Musteață Eugeniu în numele inculpatului nu și-au găsit confirmarea, recursul declarat urmând a fi respins ca inadmisibil.

6.2. Referitor la recursul ordinar declarat de procuror, Colegiul consideră că acesta este întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea deciziei recurate parțial, doar în partea neaplicării pedepsei complementare la stabilirea pedepsei inculpatului și dispunerea rejudecării cauzei în această parte, în aceeași instanță, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală sau parțială a

hotărârii atacate și cu dispunerea rejudecării de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Erorile de drept pot fi considerate erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Astfel, Colegiul lărgit menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel la emiterea deciziei în privința lui Iacobovschii Ivan, nu a respectat prevederile legale întru adoptarea unei soluții întemeiate în latura stabilirii pedepsei complementare, pronunțând o hotărâre pripită prin care a dispus menținerea sentinței și în această parte.

În sensul vizat, se reține că inculpatul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, pentru comiterea căreia de către o persoană fizică, legislatorul a stabilit o pedeapsă cu închisoare de la 1 la 6 ani **cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.**

Colegiul, constată că instanța de apel, *dispunând menținerea sentinței și în partea neaplicării pedepsei complementare obligatorii*, nu face nici o motivare sub acest aspect, nu indică din care considerente și în baza cărei prevederi legale, în privința inculpatului Iacobovschii Ivan nu urmează a fi aplicată pedeapsa complementară obligatorie, ori ajungând la concluzia că instanța de fond corect nu i-ar fi aplicat inculpatului și pedeapsa complementară, instanța de apel urma a-și motiva poziția, însă la acest capitol în decizie este redat doar faptul că prin „*aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, inculpatul deja are obligația de a nu comite noi infracțiuni, motiv pentru care nu mai este necesar de a aplica și pedeapsa complementară în privința acestuia*” motivare pe care Colegiul lărgit o apreciază ca fiind una eronată și contrară prevederilor imperative ale legii.

Or, art. 78 alin. (2) și 79 Cod penal, stabilește expres cazurile în care instanța de judecată poate să înlătore pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită sau când este în drept să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie, soluția respectivă urmând a fi precedată de o motivare corespunzătoare, ceea ce la caz lipsește cu desăvârșire.

Este de menționat și faptul că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu

numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Prin urmare, rezultă că instanța de apel, prin nemotivarea soluției de neaplicare a pedepsei complementare în privința inculpatului Iacubovschii Ivan, a aplicat acestuia o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, situație care cade sub incidența erorii de drept cuprinsă în prevederea art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, iar decizia urmează a fi casată în partea respectivă, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art. 435 Cod de procedură penală, întrucât asemenea erori nu pot fi corectate în instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de procuror în apel, și ținând cont de motivele casării deciziei atacate și practica CEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Eugeniu MUSTEAȚĂ în numele inculpatului IACUBOVSCHII Ivan.

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta DEVDER, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, în partea neaplicării pedepsei complementare la stabilirea pedepsei inculpatului, în cauza penală privindu-l pe IACUBOVSCHII Ivan Xxxxxx și dispune rejudecarea cauzei în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, dispozițiile deciziei recurate, se mențin.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 12 octombrie 2021.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecători

Liliana CATAN

Victor BOICO

Galina STRATULAT

Victor BURDUH